

hvad der mulig kan gjøres for at forhindre, saadan Skade i Fremtiden. Saa skriver Ministeriet videre: „Det skjønnes nu ikke rettere, end de herhenhørende Forhold have en saadan almindelig Interesse, at der er al Anledning for Staten til at yde sin Medhjælp til denne Sag, og Ministeriet er derfor findet, saafremt de hertil nødvendige Midler blive stillede til sammes Raadighed, efter Andragernes Ønske at lade foretage en detailleret Underjøgelse af de fattigste Forhold, og efter at denne Underjøgelse er sket, at lade det gjøres til Gjenstand for Overveielse, hvilke Foranstaltninger der bør træffes til Forebyggelse af den Skade, der paa Grund af de nu stedfindende Naturforhold sker paa Limfjordens Kyster“. Efter at denne Indberetning foreligger, har Ministeren Lovet, at han paa Grundlag deraf vil foretage Noget, men hvad det „Noget“ skulde være, skulde saa siden overveies. Man haaber, at denne Overveielse vil føre til, at der kan blive gjort noget Alvorligt, idet denne Sag er af overordenlig stor Betydning. Kommissionen har nemlig statueret, at der kan oversvømmes 28,000 Tønder Land, og at der er gaaet 3,000 Tønder Land tabt; det er konstateret i Indberetningen. Værdiansættelsen og Forringelsen af nævnte Arealer er derimod omskiftet. Men det beror nu paa, om Ministeriet paa Grundlag af Indberetningen vil tage Initiativet til, at der virkelig kan blive gjort Noget af Betydning, som Limfjordsbeboerne vente, og som jeg efter min Overbevisning og Manges med mig synes, at de have billigt Krav paa.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning.

1) Indstilling under Nr. 1 af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 1371—72) vedtoges enstemmig med 52 Stemmer.

2) Indstilling under Nr. 2 af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 1373—74) vedtoges enstemmig med 54 Stemmer.

3) Indstilling under Nr. 3 af Udvalget (se sammesteds) vedtoges enstemmig med 63 Stemmer.

4) Indstillinger under Nr. 4 af Udvalget (se sammesteds) vedtoges enstemmig med 59 Stemmer.

Det følgende Afsnit, der fattes under Forhandling, var Indstillingen under Nr. 5, vedrørende Kirke- og Undervisningsministeren.

Ordføreren (Th. Nielsen): Indstillingen Nr. 5 er nærmere begrundet i Betænkningen under Nr. 96, og deraf ses det, at den paagjældende Ansøger er en temmelig uformuende Skolelærer, hvis Embede kun har en Reguleringssum af 745 Kr. Han faar imidlertid en saa rosende Dmtale af Alle, baade Forældre, Sogneraad, sin Præst o. s. v., at der ingen Tvivl er om, at han er en meget flink Mand, men forskjellige Uheld have hjemstøgt ham, deriblandt at han har en Datter, der er Idiot. Hun har i en Del Aar været paa Kellers Abnormanstalt — jeg maa formode, skjøndt det ikke ses af Ansøgningen, at hun oprindelig har været anbragt der som Dødsstump — og Betalingen der har været udrødet af Amtet og Staten i Forening. Nu er hun imidlertid sendt hjem, og det viser sig, at hun er aandsvag og farlig for sine Omgivelser. Den paagjældende Lærer henvendte sig da til Ministeriet, men dette har svaret, hvad der kun er naturligt og rimeligt — det kunde vel ikke svare synderligt andet — at det vilde tage under Overveielse at give Halvdelen, naar den anden Halvdel blev tilveiebragt af de lokale Autoriteter, Sogneraad, Amtsråd eller hvem Andre, der kunde have Interesse af at give Bidrag dertil. Læreren har da henvendt sig til Sogneraadet og Amtsraadet, og af Stiftamtmanden, siger han i Ansøgningen, er det blevet udtalt, at en saadan Understøttelse maatte betragtes som Fattigunderstøttelse, men Fattigunderstøttelse synes han dog, at han ikke ret vel kan modtage. Her maa aabenbart foreligge en Misforstaaelse, thi det kan dog ikke være Meningen, at Understøttelse, som gives af Amtsråd og Sogneraad til aandsvage Børn, kan betragtes som en Fattigunderstøttelse, ligesaa lidt som Understøttelse til hjertelssvage Børn kan betragtes som Fattigunderstøttelse. Naar Udvalget nu foreslaar dette Andragende henvist til Ministeren, vil man dermed antyde, dels at man kunde ønske, at Ministeren eller Ministrene — thi det angaar jo forsaavidt flere Ministre, idet der ogsaa er Spørgsmaal om Hjertelssvage Børn — vil gjøre de paagjældende Autoriteter, de kommunale Raad, for saa vidt det ikke allerede er sket, bekendt med, at det ikke er Meningen, at saadan Hjælp skal kunne betragtes som Fattigunderstøttelse, dels at man forventer, at for saa vidt det i Andragendet Anførte er